

Posudek na dizertační práci kolegyně Mgr. Aleny Josefové „Etická dimenze multikulturality“

Jedná se o téma zvlášť důležité, vzhledem k situaci současné Evropy a otázek spojených s migrací lidí s přední Asie a Afriky. Kolegyně Josefová si dobře rozmyslela strukturu své práce, neopomněla vymezení základních pojmů, rešerši a popis metodologie a teprve pak přistupuje k vlastnímu problému současného světa na pozadí multikulturality.

Akcentace na filosofický základ celé práce uvádí čtenáře do duchovního milieu fenoménu multikulturality. Zde stojí za pozornost autorčina koncentrace na tři životní pohyby Patočkovy, na nichž poukazuje na to, že není možné obcházet kořeny, z nichž člověk bytostně žije, které jsou základem bytného rozvrhu jednotlivých národů v oblasti ontologické, gnozeologické a etické, náboženský horizont nevyjímaje. To je také důvod, proč autorka zvolila tři životní pohyby Patočkovy jako základ, z nichž pak pramení otázky, prolínající celou předloženou prací.

Prizma politické je pak rozvedením hlediska ontologického a gnozeologického s přihlédnutím k tomu, co jednotliví lidé očekávají od společenství, v němž je mnoho kulturních pramenů. Zde se pak ukazuje problematika, která autorku velmi zajímá, a jež je pak obsahem následujících kapitol této dizertace.

Etické problémy dokumentuje kolegyně Josefová nejen na základě svých vlastních úvah, ale srovnává je s konkrétními nálezy z prací sociologických a politologických mnohých autorů, především z Německa, kde je otázka multikulturality nejen diskutována, ale bezprostředně prožívána se všemi svými excesy, ale i kladnými projevy. Témata, důležitá pro přehled otázek, rodících se přímo z multikulturního prostředí, nalézá Mgr. Josefová především

v radikalizaci a v konverzi mladých lidí k islámu, všímá si, jakým způsobem jsou mladí lidé přijímáni mezi islámské bojovníky atp. Tento pasus je velmi poučný a filosoficky velmi relevantní, protože je odpovědí na skryté otázky, vytvářející pozadí, z něhož se ukazuje nespokojenost současných mladých s tím, jak Evropa vede svůj habituální rozvrh života pro jednotlivé lidi. Predeterminace jednotlivých lidí se ukazuje jako nedostatek, nad nímž bychom se měli zamyslet nikoliv jen sociologicky a psychologicky s politickým pendantem, ale především filosoficky. Co dělá současnost s našimi mladými lidmi, dává jim prostor pro to, aby mohli žít z vlastního pramene, anebo jim podsunuje role, z nichž není možné vystoupit? Na tuto otázku čekáme s napětím, po celá léta. Právě kolegyně Josefová k ní vybízí, a proto si zasluhuje její dizertace patřičnou pozornost.

Potřeba dokumentovat své téze vede autorku k deskripci této problematiky v Německu. Věnuje se jí velmi podrobně, a to v z hlediska diachronního i synchronního. Uvádí tak čtenáře do zorného pole proměny Evropy, která se mění již od konce předminulého století, jak je vidět v této pozoruhodné práci. Další část práce je věnována reflexi současné multikulturní Evropy v oblasti ekonomiky, v cestovním ruchu a v oblasti školství. S tím pak úzce souvisí rozvrh budoucnosti, která se dnes před námi otvírá. V závěru pak autorka ve zkrácené verzi nás seznamuje s obsahem celé práce a varuje před nedostatečným porozuměním kořenů přistěhovalců námi jakožto přijímající stranou, ale stejně také tímtež na straně druhé, protože zde pak mohou vznikat konflikty s nedozírnými následky, jak je možno v poslední době vidět a slyšet. Práce je napsána naprosto korektně, bez chyb a formálních nedostatků, práci jednoznačně doporučuji k obhajobě s jednou otázkou.

Jak se poznává pramen, z něhož teče život jakožto přirozenost u člověka z jiného světa?

